HOMILIA
SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
CLEMENTIS XI.
PONT. MAX.
HABITA
IN FESTO SANCTORUM APOSTOLORUM
PETRI, ET PAULI
Inter Miſſarum Solemnia
IN SACROSANCTA BASILICA VATICANA
ANNO DOMINI M.DCC.VIII.

FLORENTIÆ. M.DCC.VIII.
TYPIS REGIÆ CELSITUDINIS.
Apud Antonium Mariam Albizzini.
Superiorum Permiſſu.

Digitized by Google

Digitized by Google

SUpremus Apoſtolorũ [a] apex, & Princeps Petrus, præclarâ divinæ vocis nuncupatione, beatus à Domino prædicatur; quippe quem terrena non [b] fefellit opinio, ſed veritas cęleſtis inſtruxit, ut Chriſtum Dei Filium palam promulgaret, & crederet: *Beatus es* [c] *Simon Bariona, quia caro, & ſanguis non revelavit tibi, ſed Pater meus, qui in Cęlis eſt.* Nunquam ſcilicet ea revelat caro, quæ Pater cęleſtis inſpirat: neque illa unquam vox ſanguinis inſpirare poteſt, quæ lux divina revelat. Prudentia [d] carnis mors eſt. Sapientia carnis inimica eſt Deo. Quicumque ergo [e] voluerit amicus eſſe ſæculi hujus, inimicus Dei conſtituitur: Qui exquirunt [f] prudentiam, quæ de terra eſt, ſapientiæ, quæ [g] de ſurſum deſcendit, viam ignorant, & ſemitas ejus non inveniunt: Qui carnis vocem ſequuntur, Dei verba

a *S. Cyrill. Alexandrin lib. 12. in Ioan. cap. 64.*

b *Ex S. Leon. ſer. 3. in die anniver. ſuæ aſſumpt.*

c *Matth. cap. 16. v. 17.*

d *Roman. c 8 v 6. & 7.*

e *Jacob c. 4. v. 4.*

f *Ex Baruch c. 3. v. 23.*

g *Ex Jacob c. 3. v. 15. & 17.*

non audiunt; nec inſimul ſtare poſſunt terræ leges, & Cœli. Quæ enim [h] ſocietas luci ad tenebras? aut quæ conventio Chriſti ad Belial? Ingrediente [i] Domino Ægyptum, commoventur ſimulachra à facie ejus, & idola [k] conteruntur. Appropinquante arcâ Dei, [l] ſemel, atque iterum Dagon, abſciſſis capite, & manibus cadit. Divinis proindè [m] Evangelium vocibus intonat: Non poteſtis duobus [n] Dominis ſervire; clamat Apoſtolus: Non poteſtis [o] Menſæ Domini participes eſſe, & Menſæ Dæmoniorum. Quis jam mendacem [p] Chriſtum facere audebit, Deo, & Mundo ſerviendo? Quis Pauli monitis adverſari præſumet, Angelorum eſcam cum ſiliquis terræ jungendo? Defecit profectò [q] manna filiis Iſrael, poſtquam comederunt de frugibus terræ, nec uſi ſunt amplius cibo illo. Ubi [r] ſcilicet ſuis nos Mundus epulis nutrit, cœleſtis panis jejunam deſerit mentem. Breve, [ſ] & anguſtum eſt cor noſtrum ad ſupernas delicias capiendas, etiam cum in illas totum extenditur; Quomodò non multò brevius, ſi fuerit ad terrena

di-

h *1. Corinth. c. 6. v. 14. & 15.*
i *Ex Iſai. c. 19. v. 1.*
k *Ex Iſai. c. 2. v. 18.*
l *Ex 1. Reg. c. 5. v. 2. 3. & 4.*
m *S. Hieron. epiſt. 1. ad Heliodor. n. 26.*
n *Matth. c. 6. v. 24.*
o *1. Corinth. c. 10. v. 21.*
p *Ex S. Hieron. ubi ſup.*
q *Joſue c. 5. v. 12.*
r *Ex S. Bernard. epiſt. 2. ad Fulconem n. 10.*
ſ *Gillebert. Abb. ſer. 2. in Cant. num. 1.*

diſtentum? Brevis eſt ſponſæ lectulus[t]: coanguſtatum eſt ſtratum; ſed bona[u] eſt hæc brevitas, ſancta eſt hæc anguſtia, quæ neſcit, niſi dilectum ſuum, hoc eſt, Chriſtum ſuſcipere. In arduis[x] ponit Aquila nidum ſuum: nec Solis territa radiis, in præruptis ſilicibus manet, ac in rupibus inacceſſis commoratur; quia tamen indè contemplatur eſcam, & ubicumque cadaver fuerit, ſtatim adeſt, juſſit eam Dominus in veteri lege[y] inter immundas aves recenſeri: monitos propterea nos volens nequaquam ei placere poſſe, qui Solem licet oculis mirentur impavidis, adhuc tamen terram reſpicere non deſinunt, ut cadaveribus paſcantur. Erramus (Venerabiles Fratres, Dilecti Filii) erramus, ſi Cęlum aſpicere, & adhuc terram amare non veremur. Erramus, ſi arcam Dei[z] juxtà Dagon ſtatuere præſumimus. Erramus, ſi cœleſtes[aa] dulcedines terreſtri huic cineri, ſi divinum balſamum mortali huic veneno, ſi chariſmata ſpiritus carnis illecebris miſceri poſſe arbitramur. Erramus, ſi carnis, & ſanguinis ſectamur voces,

t *Iſai. c. 28. v. 20.*

u *Ex Gillebert. Abb. ubi ſupra.*

x *Iob. c. 39. v. 27. 28. 29. & 30.*

y *Levit. cap. 11. v. 13. Deuter. cap. 14. v. 12.*

z *Ex 1. Reg. c. 5. v. 2.*

aa *Ex S. Bernard. ſer. 5. de aſcenſion. Domini num. 13.*

&

& adhuc ea, quæ cœleſtis Pater revelat, audire poſſe confidimus. Manna Cęli, & fruges terræ ſimul habere non poſſumus. Non poſſumus Deo [bb] ſervire, & Mammonæ. Non poſſumus jurare [cc] in Domino, & jurare in Melchom. Non poſſumus Solem intueri, & cadaveribus paſci. Non poſſumus in lectulo cordis noſtri ſponſum excipere, [dd] & adulterum. Pretioſa [ee] eſt divina conſolatio, nec datur admittentibus alienam. Si itaque diem Domini videre cupimus, diem hominis non deſideremus; ſibi ſiquidem [ff] adverſantur, & alterutro ſe obſcurant, dies Domini, & dies hominis: quorum dum alter exoritur, alter reconditur; nec ſanè abſque æternæ ſapientiæ conſilio factum fuiſſe putemus, ut licet duos [gg] in fronte oculos habeamus, ab uno tamen eos officio disjungere non poſſimus, nec altero Cœlum, altero terram intueri valeamus. Animum idcircò, & oculos in ſuperna defigentes, mentis noſtræ aciem non dividamus ad infima; Ac quoniam [hh], quæ ſecundum carnem ſunt, retinentes in corde, quæ ſecundum ſpiritum ſunt, in eo habere non

poſ-

bb *Ex Matth. c. 6. v. 24.*

cc *Ex Sophon. c. 1. v. 5.*

dd *Ex Iſa. cap 57.*

ee *Gaufrid. Abb. declamat. ex S Bernard. c. 55. n. 66.*

ff *Gillebert. Abb. ſer. 1. in Cantic. num. 4.*

gg *Ex Petro Cellens. l. 1. epiſt. 21.*

hh *Ex Roman. c. 8. v. 5.*

poſſumus: eiiciamus quod habemus, [ii] ut capiamus quod non habemus; In carne [kk] ambulantes, non ſecundum carnem militemus. Vivamus in hoc ſęculo, ſed non conformemur [ll] huic ſęculo: degentes nimirum in eo, quemadmodum Joſeph vixit in Ægypto, manſit Tobias in Ninive, Lot habitavit in Sodomis, fuit Job in terra Hus, commoratus eſt Daniel inter Satrapas Babylonis. Sic ſanè Apoſtolorum Principem imitantes, cui caro, & ſanguis non revelavit, quique Chriſtum reſpiciens, labentes undas non timuit, validis licet [mm] ventis Pelagus conturbetur, minacibus jactetur fluctibus mare, ſecuro ſuper aquas ambulabimus pede, ac petræ illius, ſupra quam ædificavit Dominus Eccleſiam ſuam, ſoliditate firmati, ingentia, quibus undique conflictamur, mala minimè formidabimus. Si enim cladis [nn] cauſa cognoſcitur, & medela vulneris invenitur; Probari voluit Dominus familiam ſuam, & quia traditam nobis diſciplinam pax longa corruperat, jacentem fidem, & penè dormientem cenſura cęleſtis erexit. Maneat [oo] ergò in-

ii Ex S. Auguſtin. ſer. 368. aliàs 37. ex Homil. 50 c. 3.

kk Ex 2. Corinth. c. 10. v. 3.

ll Ex Roman. c. 12. v. 2.

mm Ex S. Ambroſ. ſer. 47. de fide Petri Apoſtoli circa med.

nn S. Cyprian. de lapſis in princ.

oo S. Cyprian. ibidem circa med.

incorruptæ fidei robur incolume: Maneat Petri fides ſuper aquas ambulantis, nec aliàs trepidi, quàm cum oculos avertit à Chriſto. Configat [pp] carnes noſtras divinus timor, ne nos decipiat carnalis amor: Curramus, [qq] dilectiſſimi, ad propoſitum nobis certamen, non reſpicientes [rr] in vanitates, & inſanias falſas, verborum Domini memores: Videte, [ſſ] quod ego ſim ſolus, & non ſit alius Deus præter me. Aſpiciamus [tt] in auctorem fidei, & conſummatorem Jeſum, ut ei ſoli [uu] placeamus, cui nos probavimus. Si hæc fecerimus, propitius [xx] erit Dominus terræ populi ſui; Reſpiciet [yy] de Cœlo vineam iſtam, quam plantavit; & ſi ad eum [zz] clamare non ceſſabimus, extendet ipſe clamantibus manum ſuam. Fluctuabit Petri navis, ſed non mergetur; ac licet tot, tantiſque Eccleſia turbinibus agitetur, portæ [aaa] Inferi adverſus eam non prævalebunt.

pp *Ex Pſalm.* 118. *v.* 120. & *ex S. Bernard. ep* 2. *ad Fulcon.* num. 6.

qq *Roman.* c. 12. v. 1.

rr *Ex Pſal.* 39. v. 5.

ſſ *Deuter.* c. 32. v. 39.

tt *Roman.* c. 12. v. 2.

uu *Ex* 2. *Timoth.* c. 2. v. 4.

xx *Deuter. cap.* 32. v. 43.

yy *Ex Pſalm.* 79. v. 15. & 16.

zz *Ex S Ambroſ. ſerm.* 47. *de fide Petri Apoſtoli in fin.*

aaa *Matth.* c. 16. v. 18.

32 353 812